

nedsat, hvis der var Mulighed for, at Statsbanernes Drift kunde balancere med de nedsatte Takster. Men jeg ser ikke, hvorledes vi skal kunne gennemføre dette, naar man ikke er i Stand til det i de omgivende Lande. Jeg ved ogsaa godt, at i den sidste Tid er Privatbanerne — og det fremhæves stærkt, navnlig i Oppositionspresen — inde paa Overvejselser af at nedsætte Taksterne, men det vides jo ogsaa, at Privatbanernes Takster gennemgaaende ligger langt over Statsbanernes Takster. Det vides tillige, at i de omliggende Lande, f. Eks. Sverige, ligger Taksterne langt over vore Takster. Medens vi herhjemme har faaet en gennemsnitlig Forhøjelse af Persontaksterne i Forhold til 1914 paa ca. 100 pCt. og af Godstaksterne paa ca. 200 pCt., har man i Sverige faaet en Forhøjelse af Persontaksterne paa ca. 200 pCt. og af Godstaksterne paa ca. 300 pCt. Taksterne ligger ligeledes højere i Norge og selvfølgelig langt, langt højere Syd paa, men det sidstnævnte kan man selvfølgelig ikke regne med, for dér er jo Valutaforholdene saa fuldstændig unormale.

Jeg maa derfor fraaede ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 34 og 45. Jeg tror, at med det kommende Finansaar vil Statsbanerne i det store og hele komme ud over de Vanskeligheder, som Krigen har paaført dem. Hvorvidt Budgettet vil holde i det kommende Aar, skal jeg lade være usagt. Jeg haaber, at Udgiftsbudgettet skal holde, og oven i Købet, at Udgiften skal gaa noget ned i det kommende Aar, men hvordan det vil stille sig for Indtægtens Vedkommende, er selvfølgelig hverken jeg eller det høje Ting Herre over. Hvis den Depression indenfor Erhvervslivet, som vi har været og er inde under, fortsættes, og vi ikke kommer til Opgangstider, er det jo ganske klart, at Statsbanerne ikke vil faa de Indtægter hverken af Godsbefordring eller af Personbefordring, som der er regnet med, da Budgettet blev lagt, og saa vil de selvfølgelig give Underskud ogsaa næste Aar. Men hvis Opgangen kommer, hvis Indtægterne kan holde i Forhold til Budgettet, tør jeg for mit Vedkommende nok udtale, at Budgettet skal holdes indenfor de Rammer, der er angivne. — Jeg anbefaler altsaa ærede Medlemmer at stemme imod de to Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Rode rettede et Par Spørgsmaal til mig, først Spørgsmaalet om de Tryksager, som en dansk Forretningsmand var rejst til Tyskland med eller havde forsendt fra Tyskland

herop, og som man fra Postvæsenets Side nægtede at udbringe under disse Forhold. Jeg skal heroverfor sige, at Generaldirektøren for Postvæsenet har drøftet dette Forhold med mig og har overfor mig hævdet, at det maatte anses for stridende imod Forudsætningerne for de internationale Overenskomster paa disse Omraader, hvorefter det forudsættes, at ethvert Lands Borgere normalt forsender deres Breve indenfor Landets Grænser fra de indenlandske Postkontorer eller Postekspeditioner. I alt Fald anser Generaldirektøren for Postvæsenet hele dette Spørgsmaal for saa vigtigt, at hvis man vilde gaa udenom det, som var Forudsætningen for de internationale Overenskomster, var det ganske nødvendigt fra Postvæsenets Side at nedlægge Forbud og faa dette prøvet ved Domstolene, hvis det skulde vise sig, at man ønskede dette. Og jeg tror, at Generaldirektøren ser fuldstændig rigtigt her. Derfor har jeg været ganske enig med ham i de Foranstaltninger, der her er foretagne.

Endelig omtalte det ærede Medlem ogsaa Spørgsmaalet om Postgiro, som han ønskede udvidet. Det er sikkert noget, vi alle kan ønske, at faa udvidet Postgiroen saa meget som muligt indenfor de Rammer, hvor Giroen naturligt kan virke. Der blev i den Henseende peget paa Statsbanerne, hvor man ikke benytter Postgiroen. Dette er der ogsaa peget paa fra Postsparekommissionens Side. Jeg har deraf taget Anledning til at sammenkalde Generaldirektøren for Statsbanerne, Generaldirektøren for Postvæsenet og Generaldirektøren for Telegrafvæsenet for at drøfte hele dette Forhold i Fællesskab med dem, hvordan vi kunde naa til en praktisk og god Anvendelse af Postgirosystemet indenfor de Statsinstitutioner, vi har med at gøre i offentlige Arbejder, og det resulterede i alle Tilfælde i en udvidet Benyttelse af Postgiroen for Telegrafvæsenets Vedkommende om end ikke i det Omfang, som man ønskede det fra Postvæsenets Side, men det er muligt, at det lader sig gøre paa et noget senere Tidspunkt. Fra Statsbanernes Side har det Spørgsmaal tidligere været meget indgaaende overvejet, og en Kommission, som var nedsat af den tidligere Minister for offentlige Arbejder, og for hvilken Direktør Ulrich Andersen fra Statsbanerne var Formand, mente ikke at kunne gaa til at tilraade, at man gik over til at benytte Postgiroen for Statsbanernes Vedkommende. Den tidligere Minister var nu for saa vidt enig med Kommissionen i de Betragtninger, at han ikke mente at burde